

тер които и от послѣ в' учителствуванъето си сѣм съчинявал, сѣ изгубени и аз немогѣ да въстановѣ нищо от тѣх. При все това намират се и сега възрастни хора, мои бивши от онова врѣме ученици или врѣстници, които и ден днешен помнят откъселеци от тия стихотворенья както и гласовѣтъ на които сѣм ги учил да ги пѣхт: толкова жедно се распространявахъ и изучавахъ тия стихотворения като новост тогава. В' Ловеч аз не се задоволих само с' стихотворения от тоя род, по прѣд-приех съчинението и на цѣли поеми и сатири в' стихове. Тук, между разнитѣ други творения едни почнѣти, други прѣпловени, трети на искарване, аз успѣх да свѣршѣ и приготвѣ за печат три: 1) **Крумиада**, в' която пламенно въспѣвахъ в' стихове побѣдитѣ на Крума върху Никифора; 2) **Огледалото**, сатира в' стихове, в' която ядовито подигравахъ и усмивахъ изобщо Гръцкитѣ Владици в' България, най вече Търновскій, Ловченскій Врачанскій, Софійскій и Видинскій; 3) **Цвѣтосѣбрание**, което съдържаше около 100 любовни и други с' общ характер стихотворения. Между недоискаранитѣ творения бѣше едно с' което въспѣвахъ подвигитѣ на Самуила. Крумиадата, Огледалото и Цвѣтосѣбранието аз испратихъ от Ловеч чрѣзъ Апостола Конкова в' Свѣщов да ги прѣпрати да се печататъ в' Букурещъ дѣто се изгубили.

Прѣзъ 1848 г. се поевѣ холерата от която се поминѣ и баща ми в' Присовскій мѣнастир, Св. Архангел, дѣто е и погребен, час и половина нѣщо от Търново къмъ Келифарево. Понеже тя заплашваше да се распространи и кждѣ нас, мнозина избѣгахъ от градъа в' околностъта, а аз побѣгнахъ в' Троенскій мѣнастир, игуменъа на който беше Партений нѣкой си, родомъ от Сопот. Като живѣхъ нѣколко врѣме в' мѣнастиръа, у мене се възбуди пакъ желанъето, което още от малѣкъ имахъ, да станѣ калугер, за която цѣлъ даже бѣгахъ отъ бащината си кѣща в' Присовскій мѣнастиръ още момче като бѣхъ. Първий пѣхт у мене беше се проевѣло това желание от голѣма богобоязливостъ внушена в' душата ми отъ постоянното четене исклучително почти на черковни книги и житиета на светци. Тозъ пѣхт, обаче, подбужденията ми бѣха да се оттеглѣ отъ свѣтъа за да могѣ да се прѣдамъ исклучително на умственни занятия. С' тая цѣлъ прѣдъ видъ азъ напуснахъ Ловечъ и отидохъ втори пѣхт в' Троенскій мѣнастир. Но, прѣди да хвѣрлѣхъ калпакъа